

त्यानि । यमः तेभिः तैः पितृभिः संरराणः प्रीयमाणः सन्प्रतिकामं हवींषि अत्तु
भक्षयतु रा दानि शानचप्रत्ययः । कीदृशो यमः उशन् वष्टि कामयते इत्युशन्का-
मयमानः । कीदृशैः तैः उशद्भिः उशन्ति ते उशन्तः तैः कामयमानैः वश कान्तौ श-
तप्रत्ययः ॥ ५१ ॥

त्व७ सोम॒ प्रचि॑कितो मनी॒षा त्व७ रजि॑ष्ठमनु॒ नेषि॑ पन्थ्याम् ।

तव॒ प्रणी॑ती पि॒तरो॑ न इ॒न्दो दे॒वेषु॑ रत्न॑मभजन्त॒ धीराः॑ ॥ ५२ ॥

त्वं मनीषा मनीषया स्वप्रज्ञया रजिष्ठमनुतमं देवयानं पन्थां पन्थानमनु नेषि
अनुनयसि प्रापयसि । मनीषा तृतीयैकवचने पूर्वसवर्णदीर्घः । अत्यन्तमृजुः रजि-
ष्ठः अतिशयने तमविष्ठनौ [पा० ५.३.५५.] विभाषऽर्जीश्वरन्दसीति [पा० ६.४.१६२.]
ऋकारस्य र इष्ठादिषु । पन्थ्याम् अयस्मयादीनि हृन्दसीति [पा० १.४.२०.] सर्व-
नामस्थानेऽपि पदसंज्ञायां नलोपः प्रातिपदिकान्तस्येति [पा० ८.२.७.] नलोपे स-
वर्णदीर्घे पन्थ्यामिति द्वपम् । अनुनेषि नयतेः शपि लुप्ते गुणे लटि द्वपम् । की-
दृशस्त्वम् प्रचिकितः कित् ज्ञाने प्रकर्षेण चिकितः चेतनावान् विशिष्टचैतन्ययुतः ।
किं च हे इन्दो सोम नोऽस्माकं पितरः तव प्रणीती प्रणीत्या प्रणयनेनाभ्यनु-
ज्ञानेन देवेषु विष्टये रत्नं रमणीयं यज्ञफलमभजन्त सिषेविरे सोमयागेनैव स्व-
र्गाप्तेः । कीदृशाः पितरः धीराः धीमन्तः यज्ञज्ञानवन्तः ॥ ५२ ॥

त्वया॒ हि नः॑ पि॒तरः॑ सोम॒ पूर्वे॑ कर्माणि च॒क्रुः प॑वमान॒ धीराः॑ ।

व॒न्वन्न॑वातः परि॒धींश्॑ऽरपो॑र्णु वी॒रेभि॑र॒श्चैर्म॑धवा भवा नः ॥ ५३ ॥

हे सोम हे पवमान शोधक नोऽस्माकं धीरा धीमन्तः पूर्वे पूर्वज्ञाः पितरः
हि यस्मात्कारणात् त्वया कृत्वा कर्माणि यज्ञादीनि चक्रुः अतः प्रार्थये त्वं परिधी-
नुपद्रवकारिणः अपोर्णुहि अपगमय ऊर्णुञ् आह्लादने लोट् परिदधति सर्वत
उपद्रवाय तिष्ठन्ति ते परिधयो यज्ञोपद्रावकाः । कीदृशस्त्वं वन्वन् वनुतऽइति
वन्वन् अस्मत्कर्माणि सम्भजमानः । तथावातः नास्ति वातो यस्य वात उपल-
क्ष्यं वातायुपद्रवरहितः । किं च वीरेभिर्वीरैः अश्चैश्च सहितः सन्नोऽस्माकं